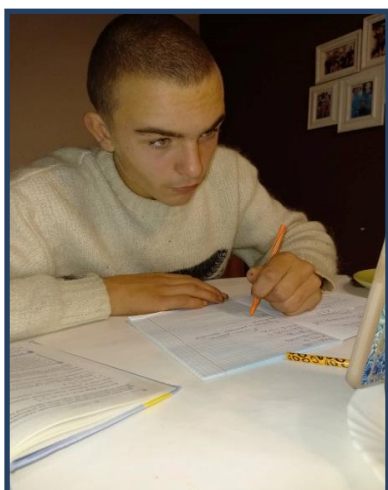

Dobrý den do Archy!

Září začalo a skončilo deštěm. Vzácné slunečné dny nám připomínaly, že by se brzy mělo oteplít. Možná se babího léta dočkáme v říjnu. Začali jsme se vyučováním. Zatím online. Školy nemají dobře vybavené protiletcké kryty a studenti se nyní učí před obrazovkami svých počítačů nebo telefonů.

Naše denní centrum se přestěhovalo ze sborové budovy k nám domů. Děti se zde budou

cítit pohodlněji, prakticky jako doma. Do naší modlitebny již brzy přijedou uprchlíci z Doněcké oblasti.

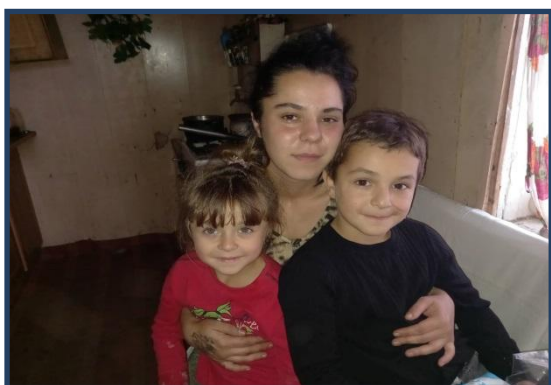
V našem denním centru je aktuálně 6 dětí. Náš den začíná takto: nasnídáme se a hned jdou děti do tříd, mezi hodinami si děti hrají, jezdí na skateboardu a koloběžce a cvičí na sportovní stěně. Děti rády hrají deskové hry. Pak nás čeká oběd a poslední hodina. V našem městě občas vypadne elektrina. Také pořádáme terapeutické skupiny nebo hrajeme hry nebo zpíváme chvály Bohu. Děti se střídají ve službě v kuchyni, pomáhají vařit, prostírat, mýt nádobí. Vzhledem k tomu, že Nataška bydlí u mě, každý den se mnou vaří snídani. Umí dělat krutony, vařit kaši a připravit míchaná vejčička. Už se z ní stala opravdová hospodyňka.

Práce denního dětského centra

Neustálé učení s Iljušou přináší své výsledky. Už máme za sebou dvě třetiny slabikáře. Jak epidemie covidu, tak válka, to vše ovlivňuje znalosti dětí. To teď samozřejmě není to nejdůležitější. Nicméně děláme, co můžeme. Ilja rád pracuje. Jednoho dne se probudil pozdě a myslel si, že bude mít zpoždění. Skoro celou cestu běžel a přišel ke mně celý mokrý (bydlíme asi 6 kilometrů od sebe!)

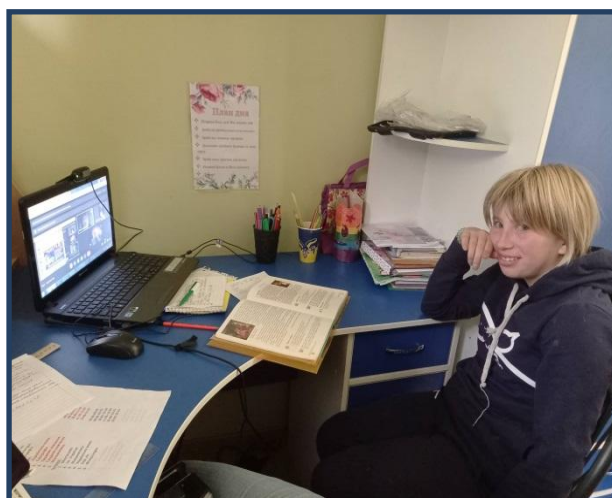

Jeho otec je bohužel ve vězení a matka se o rodinu nestará. Nikde nepracuje. Dopisují si s jeho otcem a podporují ho. Často mu posílám fotky jeho rodiny. Ilja je velmi aktivní, živý, neposedný chlapec. Je pro něj těžké studovat, možná proto, že velmi zaostává za svými vrstevníky. Pokud ale nestihneme program pro 2. třídu, pak bude muset být přerazen zpět do 1. třídy. Po dlouhých deštích Iljův se dům, ve kterém bydlí, stal téměř neobyvatelným.

Prosím vás o modlitby za tuto rodinu.

Pro naši Viku je velmi těžké studovat. Ale už začala číst! Slabika po slabice, koktá, ale - čte. Rychle se unaví, začne být nervózní. Ale každým dnem jí roste sebevědomí a chuť se dál učit. Je v 6. třídě. Neklademe jí velké úkoly: jen číst a učit se počítat v malých mezích. Aby si pak v obchodě například přečetla cenovku, zaplatila za zboží a spočetla drobné. Ale možná později zvedneme laťku. Uvidíme. Doufáme, že Bůh Viktorce pomůže.

Rostikovi už je 15 let!

Dnes se v našem denním centru koná nádherná událost: Našemu mladému muži je 15 let. Poprvé jsme se setkali s ním a s jeho rodinou roce 2016. Rostik vyrostl na našich očích.

Je velmi pozitivní, veselý, má mnoho přátel. Rostik je pracovitý, přivydělává si, aby mohl kupovat krmivo pro svá kuřata. Jeho snem je stát se farmářem. Rád také pěstuje různé květiny. Nyní mu pomáháme pěstovat pelargonii různých odrůd. Rostik se nerad učí, ale povzbuzuji ho. Momentálně je v 9. třídě a příští rok půjde na střední školu. Vybírá si mezi dvěma povoláními – řidič nebo kuchař. Miluje svou mámu a sestru. Co si opravdu k narozeninám přál, to byl dotykový telefon a jízdní kolo. Letos jsme mu mohli takový telefon i kolo podarovat. Může se cítit na úrovni s ostatními teenagery.

Rostik má velký potenciál. Snažím se mu pomoci, aby viděl lásku Ježíše Krista. Dříve velmi rád chodil do našeho sboru, ale nyní začal tento čas trávit častěji s přáteli.

Prosím o vaše modlitby za tohoto mladíka a jeho rodinu.

Potravinové balíčky pro sociálně slabé rodiny

Vika a Vlad se mnou moc rádi chodí do obchodu a potraviny si sami vybírají. Když volám jejich mamince a ptám se, co potřebují, vždy říká: ať si děti vyberou. Upozorňuji Vikču na cenovky a žádám ji, aby si je přečetla. Tomu se raději vyhýbá. Někdy to ale vyjde a název produktu a jeho cenu si přečte.

Art'omova babička se o svého vnuka velmi dobře stará. **Art'om** je hodný, trochu plachý, klidný, velmi dobře se učí. Je sirotekem a chybí mu jistá rodičovská pozornost. Babička je nemocná a někdy se cítí velmi špatně. Usilovně se ale snaží, aby jejímu vnukovi nic nechybělo.

Matka **Virsavie** a **Svjatika** se velmi snaží vychovávat děti. Do církve chodí pravidelně. Jejich otec je bohužel narkoman. Nedávno jsme získali tyto děti k tanci. Moc rádi tančí! Virsavie a Svjatic jsou velmi talentované děti. Na svůj věk jsou po emocionální i intelektuální stránce vyvinuti nadprůměrně.

V rodině Rostika a Nataši bohužel vládne nepořádek, opilství a špína. Tolik let práce s touto rodinou nemělo na matku těchto vzácných dětí žádný vliv. Rostik žije doma. Stará se o svá kuřata, krmí je. Často si vyjde s kamarády až do pozdních nočních hodin. Nataša žije se mnou, občas zajde za matkou a jejími mnoha kočkami a psy. Děti nechtějí být v takovém domě... jediná naděje je v Bohu, že pomůže mámě Oksaně otevřít její srdce Boží lásce. Jednoho dne řekla, už jsem stará, nemůžu nic změnit a „čert se mnou oře“. Takhle se cítí. Ale pomáháme dětem růst a vidím výsledky. A tyto výsledky jsou také díky vaší péči a modlitbám, drazí přátelé!

Když matka pije, je to pro děti obrovské neštěstí. Žít neustále ve špíně, křiku, hladu a zimě, bez světla a vody, když je záchod venku - je na to tak těžké koukat. Andrejovi bude brzy 19 let. A celé ty roky žil v tak hrozných podmínkách. Tato situace na něj samozřejmě působí. Andrej kouří a pije alkohol. Jeho matka je velmi nemocná. Cítí se velmi špatně, ale do nemocnice se jí nechce. Někdy je prostě děsivé dívat se na pokřivené osudy těchto lidí. Andrej je ve 3. ročníku učiliště. V budoucnu se z něj stane kuchař. Modlíme se za jeho osud.

V naší zemi je mnoho krásných, statečných a chytrých lidí. Prosím, nemyslete si, že všichni Ukrajinci jsou jako rodiče našich dětí. Naše země nyní bojuje za svou svobodu a nezávislost. S největší pravděpodobností u nás přibude ještě více těžkých

osudů, dospělých i dětí zmrzačených válkou. Ale věříme, že každý lidský život je pro našeho Otce Boha velmi důležitý. Věřím, že když každý bude dělat svou práci na svém místě, dělat dobro pro druhé, pak se naše země dokáže vzpamatovat, bude se moci stát zemí s křesťanskými hodnotami. Děkuji vám, drazí přátelé, za vaše modlitby, za vaši podporu, za vaši lásku!

Necht' vám Bůh požehná!

Irina Klimová

Ržiščev, Ukrajina

říjen 2022